

У обраћању нацији преко „Недељника“ Александар Вучић је изрекао једну велику истину: владајући режим не може сменити банкротирано и криминално „жуто предузеће“, већ – како Вучић каже - „странке десне оријентације, десне у националном смислу“. Вучић најпре не именује које су странке у питању, али онда препричава разговор са својим сином који га обавештава да су у његовом разреду једва 3-4 ученика за СНС, нико за „жуте“, а сви остали – рачунајући и Вучића Млађег – српски националисти који су за „1389, радикале, Двери“. Овом изјавом Вучић, користећи свога сина, само покушава да – са једне стране - држи последњу копчу са патриотским бирачким телом, али и да – са друге стране – доведе у питање растућу снагу Патриотског блока који једини представља истинску опозицију алтернативу у Србији данас.

Оно што је овде, међутим, кључно јесте Вучићево објашњење зашто он види опасност у тзв. десничарским странкама, што је заправо права поента читаве ове сладуњаве приче: „Веома сам уплашен за та најлакша решења која људима делују најједноставније и најлакше, а уствари су увек за земљу најтежа, и много већа опасност... Ако могу да буде отворен и искрен, много већа опасност су те десничарске странке... а са врло нејасном или непостојећом идеологијом или приступом у економији...“.

Овим је Александар Вучић први отворио нову изборну кампању у којој ће му главни ривал бити управо родољубиве политичке опције које чине Патриотски блок.

Чега се плаши Александар Вучић?

Пише: Бошко Обрадовић
недеља, 03 мај 2015 10:29

Пре свега, да се разумемо, Александар Вучић и СНС су годинама уназад познати по томе што немају никакву идеологију, односно „наступају са врло нејасном или непостојећом идеологијом или приступом у економији“. Још увек – упркос свим покушајима - није утврђена разлика између програма СНС и ДС. Једино што се са сигурношћу може утврдити јесте да СНС представља врхунац владавине ДОС-а од 5. октобра 2000. до данас и да је основна карактеристика ове владавине неолиберална економска доктрина која нас је довела до огромног задуживања државе, уништавања домаћег банкарства, срозавања динара за рачун страних валута, распродаје природних и привредних богатстава, укидања царина на увоз стране робе и убијања конкурентности домаће робе...

За разлику од СНС – Покрет Двери има веома прецизну идеологију која каже да у нашем друштву и држави породица треба да дође на прво место и да сви државни и друштвени послови треба да буду стављени у функцију породице, а ништа против ње. Поред наших сасвим познатих родољубивих ставова против уласка Србије у ЕУ и НАТО, за очување њеног састава Србије и чврсту сарадњу са Русијом, о очувању националног идентитета и очувавању бриге за Србе у региону и расејању, породична политика је главна тачка нашег разликовања у односу на владајући режим. И, оно што је данас апсолутно најважнија разлика између нас, а то је „приступ економији“. Наш приступ је економски патриотизам – врло је постојећи, јасан, реалан и аргументован, и представља потпуну алтернативу погубном Динкићевом економском моделу који је Вучић наставио.

